

Spring 2

Openbaring 2:4 – herstel mijn eerste liefde

- Lezing: Openbaring 2:1-7

¹Schrijf aan de engel van de gemeente in Efeze:

“Dit zegt Hij die de zeven sterren in zijn rechterhand houdt en zich tussen de zeven gouden kandelaars beweegt: ²Ik weet wat u doet, hoe u zich inzet en standhoudt, en dat u boosdoeners niet verdraagt. Zo hebt u mensen die beweren dat ze apostelen zijn, op de proef gesteld en als leugenaars ontmaskerd. ³U bent standvastig en hebt veel verdragen omwille van mijn naam, zonder te verslappen. ⁴Maar dit heb Ik tegen u: u hebt de liefde van weleer opgegeven. ⁵Bedenk van welke hoogte u gevallen bent. Kom tot inkeer en doe weer als vroeger. Anders kom Ik naar u toe en neem Ik, als u geen berouw toont, uw kandelaar van zijn plaats. ⁶Het pleit echter voor u dat u net als Ik de praktijken van de Nikolaieten verafschuwt.

⁷Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Wie overwint zal Ik laten eten van de levensboom die in Gods paradijs staat.”

Preek

Lieve mensen,

Als je een fust aanslaat, dan betekent dat dat het bier rijkelijk gaat stromen. Je hoeft de tap maar aan te zetten en het komt naar je toe. Toen ik op het Stadhuisplein bij café 't Fust stond voor mijn vlog, realiseerde ik me dat ineens. Ik dacht natuurlijk terug aan mijn eerste afspraakje met Marie José, – dat nog meer natuurlijk 😊 – maar dus ook dat het bier blijft stromen. ‘Spring’ betekent ‘Bron’, en dan een bron die naar je toe komt stromen. Die overvloedt. Daar gaan we het vandaag over hebben.

Nog even kort samenvatten over ons jaarthema: ‘Spring’ heeft 3 betekenissen: in het Engels is het ‘Bron’ – daar gaat het nu over. In het Engels is het ook: ‘Lente’. Dat is de tweede betekenis. En dan heb je ook nog, dat het In het Nederlands een opdracht of aanmoediging is om te springen. De ondertitel van ‘Spring’ is dan ook:

Slide:

Putten uit de Bron. Hoe doe je dat? In dit briefje aan het begin van Openbaring krijgen we in ieder geval een belangrijke aanwijzing. De gemeente daar is in veel opzichten te prijzen. Ze komen op voor de waarheid, ze tonen inzet en verdragen boosdoeners niet. Mensen die zeggen dat ze apostelen zijn, maar juist van Jezus afbrengen, krijgen niet de kans te spreken. Ook de Nicolaieten worden niet getolereerd. Niemand weet precies wat Nicolaieten zijn. Waarschijnlijk zijn het mensen van binnenuit, die de gemeente wat minder toegewijd wilde laten zijn. Die apostelen kwamen van buitenaf, de Nicolaieten van binnenuit. Ze wilden de mensen bij Jezus vandaan halen. En Jezus zelf is daar ook heel scherp op. Hij zegt zelfs dat je dan beter met een molensteen om de hals in de diepste zee geworpen kan worden. Mensen weghouden bij het heil, bij het goede leven, bij heelmaking. Dat neemt je Heer heel ernstig.

Dus de gemeente doet veel goed! Er is echter één probleem. Ze kunnen wel goed nee zeggen tegen alles wat van Jezus afleidt. Maar het echte 'ja', de warmte van een welkome gemeente, uitnodigend en inclusief, dat zijn ze kwijtgeraakt. Er staat: jullie hebben de liefde van weleer opgegeven. De liefde van weleer. Of, zoals het in oudere vertalingen staat: de eerste liefde. Er is daar best discussie over. Is het liefde voor God? Is het liefde voor mensen? Ik denk dat je nog wat dieper moet kijken. Eerste liefde, dat is de liefde *van* God. Daaruit vloeit alles voort. Dat is de bron van waar uit je gemeente bent. Het is Gods liefde voor jou. Ze zijn in Efeze het zicht daarop kwijtgeraakt. Het is dus niet dat zij meer moeten gaan liefhebben. Dat zij zich meer moeten inspannen. Nee, ze moeten zich eerst laten vollopen. Ontvangen. Daar gaat het om.

Kijk, wat ze doen is goed. Je zou het kunnen vergelijken met de oudere broer in de gelijkenis van de verloren zoon. Hij heeft altijd alles gedaan wat hij moest doen. Trouw alle arbeid verricht die er bij hoort als je bij Vader thuis mag wonen. Enorm plichtsbesef. Alleen: niet als een zoon, maar als een knecht. Hij proefde niet de liefde van zijn Vader.

Terug naar de eerste liefde. De liefde van weleer. Daar gaat het er om, dat er van je gehouden wordt. Liefde *van* God. Als je dat hebt leren zien, heb mogen ervaren, er van hebt mogen proeven, ja, dán volgt daaruit ook de liefde *voor* God. En de liefde voor mensen. En die liefde bepaalt dan je houding tegenover anderen en vertaalt zich in goede daden. In opoffering en dienstbaarheid. Maar het begint bij het ontvangen van liefde.

Johannes schrijft daar ook over:

Slide: ¹⁹Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad. (1 Johannes 4)

Die liefde, daar wisten ze in Efeze alles van! Paulus had hen daar veel over geschreven in zijn brief. In hoofdstuk 3 schrijft hij dit:

Slide: ¹⁴Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader, ¹⁵die de vader is van elke gemeenschap in de hemelsferen en op aarde. ¹⁶Moge Hij vanuit zijn rijke luister u innerlijke kracht en sterkte schenken door zijn Geest, ¹⁷zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde. ¹⁸Dan zult u met alle heiligen in staat zijn de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte te begrijpen, ¹⁹ja de liefde van Christus te kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u geheel vervuld zult raken van de volheid van God.

En in hoofdstuk 5:

Slide: ¹Volg dus het voorbeeld van God, als kinderen die Hij liefheeft, ²en ga de weg van de liefde, zoals Christus deed, die ons heeft liefgehad en zich voor ons gegeven heeft als offer, als een geurige gave voor God.

In Efeze weten ze dus dat het zo werkt. Het begint bij leven uit de bron: ontvangen van Gods liefde. En van daar uit gemotiveerd leven. Als die bron in je leven opdroogt, dan kun je nog steeds pal staan voor de waarheid. Je kunt een gemeente zijn waar duidelijkheid gegeven wordt en de tucht gehandhaafd. Een kerk waar je afstand neemt van allerlei verkeerde standpunten. Op zich goede dingen. Maar als je daarbij steeds meer afstand krijgt van Gods liefde, dan komen ook mensen op afstand te staan. Dan krijg je een cancelcultuur, zonder dat je elkaar in de ogen durft te kijken.

Dan krijg je zinnen als: *hate the sin, not the sinner*. Je moet de zonde haten, niet de zondaar. Maar ten diepste raak je daarmee niet de kern. Want je kijkt dan niet zelf in de spiegel. Je veroordeelt zonden van anderen, terecht. Maar als je zelf buiten schot blijft, dan mis je de essentie. En die is: niet alleen anderen moeten het hebben van de liefde van God. Jij ook. Pas als je dat doorkrijgt worden relaties zoals Jezus ze bedoeld heeft. Als je niet zelf uit die bron leeft, dan ga je je boven anderen verheffen. En dat is precies waar het mis gaat in Efeze. Ze doen de goede dingen, maar uit een verkeerde houding.

Wie leeft uit de bron gaat altijd *naast* iemand staan. Niet tegenover en zéker niet boven iemand. Je komt samen tot inkeer. Knielt samen voor het kruis van Jezus. Dan ontstaat er vergeving en heling. Dan is er ruimte voor berouw. Dan kom je tot de kern. Dan ga je dus samen naar de bron. En leeft beiden van de genade die Jezus uitdeelt.

Als Jezus de gemeente van Efeze verwijt dat ze de liefde van weleer hebben opgegeven. Dan roept Hij ze op tot inkeer. Dat is: je komt tot jezelf, ziet door de oproep wat je mist, keert om en gaat terug naar de bron. De bron waaruit je zelf moet leven. Als je na de oproep van Jezus denkt vanuit *jezelf* meer te moeten gaan liefhebben. Dat je in de actiestand schiet. Het gaat echter om ontvangen. De tijd nemen om bij de bron, bij Jezus te zijn. Berouw, daartoe wordt opgeroepen, is verdriet over gemiste kansen, maar vooral verdriet daarover dat de liefde van Jezus langzaam maar zeker uit je leven verdwenen is.

Als de liefde van weleer, de liefde waar het allemaal begon, de liefde van Jezus, als die liefde niet de motivatie is van alles wat we doen of laten als kerk. Dan verlies je je bestaansrecht. Jezus stelt dan, dat de kandelaar weggenomen wordt. Dat is hard. Maar wil je kerk zijn, dan moet je leven uit de bron. Dan moet je houding en alles wat je doet of laat doordrenkt zijn van Gods liefde. Laten we zo naar ons kerk-zijn als Waterpleinkerk kijken. Laten we leven vanuit de bron. Alleen dan is het goed.

Amen

Love Divine, All Loves Excelling

Tune: Blauenwern

Charles Wesley (1707-1788)

William Penfro Rowlands (1860-1937)

1. Love di-vine, all loves ex-cel-ling, Joy of heav'n, to earth comedown,
 2. Come, Al-might-y to de-liv-er! Let us all Thy grace re-ceive;
 3. Fin-ish, then, Thy new Cre-a-tion; Pure and spot-less let us be;

Fix in us Thy hum-ble dwell-ing, All Thy faith-ful mer-cies crown.
 Sad-den-ly re-turn, and nev-er, nev-er-more Thy tem-ples leave.
 Let us see Thy great sal-va-tion Per-fect-ly re-stored in-Thee;

Je-sus, Thou art all com-pass-ion, Pure, un-bound-ed love Thou art;
 Thee we would be al-ways bless-ing; Serve Thee as Thy hosts a-bove;
 Changed from glo-ry in-to glo-ry, Till in heav'n we take our place—

13
 Vis-it us with Thy sal-vat-ion, En-ter ev-ry trem-bling heart.
 Pray, and praise Thee with-out ceas-ing; Glo-ry in Thy per-fect love.
 Till we cast our crowns be-fore Thee, Lost in won-der, love, and praise.